

KUTSAL OLMAK – KAPANIŞ KONUŞMASI

Kutsal Kitap insanın bu dünya ile olumlu bir şekilde ilgilenmesini, insanın yapıcı bir biçimde bu dünya ile meşgul olmasını ve iyi bir amaç için (*Tanrı'nın görkemi ve insanın iyiliği için*) çalışmasını talep eder. Tanrı'nın yaratılışın başında kurduğu düzen böyledir.

Bu yüzden Tanrı yaratılışın başında insanın altı gün çalışıp yedinci gün dinleneceği bir düzen belirlemiştir. Bu yolla Tanrı insana kendi hayatını (*Tanrı ... dinlendi*) vermek istemiştir:

Tekvin 2:2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.

3 **Yedinci günü kutsalı**. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, Yarattığı bütün işi bitirip **dinlendi**.

Diğer yandan insanın böyle bir düzen içinde çalışması (*bahçeyi güzelleştirmesi*) ve kutsal günde dinlenmesi, Tanrı'nın suretinde yarattığı insana egemenlik vermesi ile ilişkilidir:

Tekvin 1:28 Onları kutsayarak, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun."

2:15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.

16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu,

Böylece insan bahçeyi güzelleştirmek çalışacak ve kutsal günde dinlenerek Tanrı'dan ve yaratılıştan zevk alarak yaşayacaktı. Tanrı suretinde yaratılmış olan insan çoğalıp yeryüzünü doldurarak (yeryüzüne yayılarak) yaratılışa hükmedecek; ve yaratılışın bütün

ürünlerini tadarak Tanrı'daki Krallığın tadını çıkaracaktı. Ve bu şekilde Göksel Krallık yeryüzünde yayılacaktı (krş. *Matta 6:9-10*).¹

Çıkış 20:8 "Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa.

9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

10 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız.

11 Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.

Ama düşüş bile Tanrı'nın planını değiştirmede; çünkü Tanrı yarattığı bu dünyayı seviyor; ve Tanrı suretinde yarattığı insanın benzer şekilde yaratılışa imanla *-kutsallıkla-* hükmederek yayılmasını istiyor. Tanrı, Gökteki Krallığın bu yolla yeryüzünde görünür olmasını istiyor.

Böylece Tanrı büyük mucizeler ile kurtardığı halkına Kutsal Yasası'nı vererek, kendi halkının dünyadaki diğer halklardan ayrılmış bir şekilde yaşamasını istedi (Tesniye 10:15; 14:2; 26:18-19, İşaya 41:8, Vahiy 1:4-6 krş. Yuhanna 17:19, Efesliler 1:14; Titus 2:14, II.Timoteyus 1:9-10):

Çıkış 19:5 Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir.

6 Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililer'e böyle söyleyeceksin."

¹ 9 *Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın. 10 **Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun***

I.Petrus 2:9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılasi ışığına çağırın Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.

Böylece imanlılar olarak Kutsal Kitap okumamız, kiliseye üye olarak katılmamız, kilisedeki Tanrı'nın ev halkı ile paydaşlık yaşamını gözetmemiz, dua, hizmet, tanıklık ve iyi işlerimiz arkasında olan şey, Tanrı'nın insanı yaratılış üzerinde böyle yetkin bir şekilde çağırmasıdır. 'Kutsal Olmak' konusunu çalışmamız da bu ayrıcalığımızı hem daha iyi anlamamız hem de ayrıcalıklarımıza sarılmamız için gereklidir –*kutsallığı, bu konuda meraklı, gayretli, istekli olmaktan ayrı düşünebilir miyiz?* Hayır! Böylece Tanrı'nın görkemi ve insanın iyiliği için çalışırken, Tanrı'nın planını içinde kendi yerimizi görerek ve Tanrı'dan zevk alarak yaşayacağız.

Tanrı'ya ayrılmış olarak yaşayan elçilerin kilisesini hatırlayalım: Şabat Günü (*haftanın ilk günü, Rab'bin Günü –Elçilerin İşleri 20:7, I.Korintliler 16:2*) dua ve tapınma için toplandıklarında, Tanrı'nın çalışmak ve dinlenmek üzere verdiği emri yerine getiriyorlardı. Ve Tanrı'nın Antlaşması'na dayanarak, Tanrı'ya ait bir halk olarak toplandıklarından, Tanrı'nın sevgisini başkalarına ulaştırmak için aralarında yardım topluyorlar ve böylece dünyaya hizmet etmeye çalışıyorlardı (Elçilerin İşleri 4:32-36). Yani kilise toplantısından çıkıp dünyaya döndüklerinde, imanlılar kendi işlerine dönerken, kendi işlerini yaparken “*çoğalmak, hükmetmek –bu yolla Tanrı'nın göksel krallığının yeryüzünde görünür olması*” üzerine olan emri düşünüyorlardı. Ve bu şekilde bahçeyi güzelleştirmek için çalışmış oluyordu.

Bütün maddi ve manevi işlerimiz, dünya önünde maddi ve manevi konulardaki duruşumuz, elçisel kilise örneğinden aldığımız üzere dua, tapınma ve paydaşlıktan beslenmelidir. Böylece kutsallığı çalışmak, kutsallığı öğrenmek ve ilerlemek için dayandığımız düşünce, diğer bütün işlerimizin kaynağında olan şey olmalıdır. Yani sözlerimizi ve işlerimizi kutsallık yönetmelidir.

Kutsal Kitap bizlerin dünyadan çekilmesini değil; iyi ve olumlu anlamda dünya ile meşgul olmamızı, dünyada çalışmamızı istemektedir:

Tesniye 5:13 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

14 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinselensinler.

15 Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu.

Dünya ile meşgul olan sadece bizler değiliz. Kötü insanlar da kendi yaşamlarını düzenlerken yani hırsızlık yaparken, öldürürken, yasa dışı işler yaparken bir anlamda bu dünya ile meşgul olmaktadırlar. Farklı kültürlerden insanlar her gün yasal olan bir şekilde çalışmaya çalışırken dedikodu yapmakta, kavga etmekte, çekişmekte ve bir şekilde başkalarının yaşamına sıkıntı getirmektedir. İnsanlar dünya ile meşgul olurken fuhuş, putperestlik, büyü ve fal gibi okült işler, sarhoşluk, çılgın eğlenceler gibi olaylara karışarak kötülüklerini ve gururlarını güçlendirmektedirler. Dünyamız ahlaki düşmüşlükte devam edenlerin dünyaya yüklediği sıkıntılar ile zorlanmaktadır. İnsanlar dünya ile meşgul olurken cimrilikle veya savurganlıkla maddiyatı da yanlış kullanmaktadırlar –etrafındaki dünyaya merhamet gösteremeyen kalabalıklar kendi bencillikleri ile hem kendilerinin ve ailelerinin hem de çevrelerindeki insanların sıkıntılarına sebep olmaktadırlar. Bir tarafta zenginlik diğer tarafta yokluk, bir tarafta yüksek eğitim diğer tarafta cahillik gibi pek çok zıtlıklar, terör ve türden kaçakçılık toplumlar ve ülkeler arasında sınıf farkı yaratmaktadır. Neticesinde dünyaya baktığımızda bu karanlık ve kötülüğün getirdiği düzensizliğe Tanrı'nın yaratılış için olan arzusu

uygulanmadıkça beklenen esenlik, zenginlik, adalet, refah görülemeyecektir. Ancak yaratılış amacına bakarak, Tanrı'nın Antlaşması'na bakarak çalışanlar kutsal olan ile kutsal olmayan [kişiler, işler] arasındaki farkın görünür olmasını mümkün kılacaklardır.

Dünyadaki inançsız ve kötü kimselerin çoğu '*altı gün çalışıp yedinci gün dinlendiklerini*' iddia edebilirler. Hatta dışarıdan bakıldığında bu doğrudur da. Ancak Tanrı'nın Mesih'te başladığı kutsallığı düşünenler, bunun için gayret edenler sözlerinde ve işlerinde Tanrı'nın suretini taşımanın ayrıcalığına, Tanrı'ya ayrılmış bir halk olmanın ayrıcalığına dayanarak Tanrı'nın görkemi, Tanrı'nın hoşnutluğu için ve insanın yararı için çalışan kimseler olacaktır.

Kutsallığı, bu dünyada nasıl yaşadığımızdan ayrı olarak düşünebilir miydik? Hayır. Öyleyse dua, hizmet, paydaşlık, tanıklık, merhamet dahil, kutsallığa dair düşündüğümüz, yaptığımız ne varsa; ölümden dirilişe, kölelikten özgürlüğe getirildiğimiz bir halk olmamız sebebiyledir.